

CUPRINS

Dor de Arcadia... 7

ÎNTÂMPLĂRI DE PE MALUL JIJIEI

1. Săndăluțele furate.	13
2. Merele și ciucălăii... ..	23
3. O aventură de primăvară	29
4. Miron, motanul călător	37
5. An Nou de neuitat.	47
6. Potop de ape și clătite cu dulceață	55
7. Salată pentru rațe	63
8. Gabi și fluierătorile	71
9. Un nepot grijuliu.	78

10. O rugăciune disperată	87
11. O găleată de fasole verde	95
12. Moștenitorul	101

DIN VREMEA DOMNIȚEI ANCUȚA ȘI A LUI ANDREI VODĂ

13. O dublă surpriză	111
14. Lădița cu portocale	121
15. Un bocanc buclucaș	128
16. O dată, pentru toată viața	139
17. Negustor cinstit	146
18. Coronite delicioase	153
19. O parte din zece	163
20. Bombardamentul de la miezul nopții	170

VLĂSTARIILE CEI NOI

21. Atenție, vine ploaia!	181
22. Toiagul zburător	190
23. Căsuțe de carton	198
24. Răsfăț cu napolitane	204

NORI NEGRI LA ORIZONT...

25. Luminița din mijlocul furtunii	215
--	-----

<i>Ție, cititorule!</i>	225
-----------------------------------	-----

1

SĂNDĂLUTELE FURATE

Era o frumoasă după-amiază de vară. În timp ce mama căuta în grădină zarzavaturi pentru cină, eu mă jucam pe prisma casei cu o păpușă din cârpe. Îmi făcea mare plăcere să-i croiesc tot felul de hăinuțe din resturile textile pe care mi le dăruia una dintre surorile mele, croitoreasă.

Joaca mi-a fost întreruptă de venirea fratelui meu, care mi-a zâmbit misterios și mi-a așezat în brațe o cutie. Era un dar pentru mine. Tocmai împlinisem, de puține zile, șapte

așezat la masă. Cei mari discutau fel de fel de lucruri de-ale lor, iar eu, mezina familiei, îmi mâncam fericită porția, sperând în sinea mea să mai primesc o bucățică.

— Sărut mâna pentru masă, a spus fratele meu și, venind spre mine, m-a întrebat: Hei, cum e cu sandalele cele noi?

— Foarte bine, mulțumesc!

Dar glasul mi s-a frânt brusc. Abia l-am mai auzit pe tata spunându-mi să-i arăt sandalele. Am sărit de la masă și am luat-o la fugă spre șipot. Uitasem de săndăluțele mele dragi! Bănuind ce se întâmplase, mama a venit după mine. Am ajuns într-un suflet acolo, dar, vai, nici urmă de sandale! Am început să plâng în hohote. Degeaba îmi promitea mama că va merge cu mine pe la vecini să-i întrebe dacă nu le-au luat „din greșeală”...

Eu simțeam o durere ascuțită și profundă, fiind convinsă că nu-mi voi mai vedea sandalele roșii. Și nici nu le-am mai văzut vreodată. Eram tristă și mă speria gândul că se apropia începutul școlii. Sâmbătă, la biserică, am stat în spate, pitită pe un scaun, cu picioarele ascunse de rochița mea creată și lungă, pe care una dintre su-

Crâmpeie de viață are o singură autoare, și totuși mai multe. E scrisă de copila de altădată. E scrisă de fiica recunoscătoare. E scrisă de mama iubitoare. E scrisă de soția devotată. E scrisă de bunica îndrăgită de nepoți.

Elena Petrescu a scris o carte pentru copii care este, de fapt, pentru toată familia. O carte despre familie și despre credința în Dumnezeu, Cel care însoțește omul în toate vârstele lui. Autentică și plină de nostalgie, cu inocența și umorul care însoțesc adeseori perspectiva copiilor asupra vieții și străbătută, de la început la sfârșit, de dorința fierbinte ca orice familie să fie reunită de iubirea divină, cartea *Crâmpeie de viață* ne plimbă din Bucovina până pe crestele semețe ale munților Retezat și chiar mai departe, în „Arcadia copilăriei”.

evs
editura viață și sănătate

